

Under tjeckqvad nu 70 år gammal, men när jag var Pojke leende då i Skivåkra socken Fornä härad, Då skördades Rågen genom att den högs av med lic och en pojke eller feuntimmer tog upp den efter och hade den i mekar, den råg som var tunnare och lågväxt mejades af genom att koka sätts på lekafvel så det kom att ligga vackert på skår, och mekades sen med handräp³, därefter bandes med smoddakoband, som smoddas av äldre kvinnor innan skörden med hökrok eller en höringa eller vreds samma halmband av blötad länghalmb³, sedan rågen bundits drogs den samman och uppsatt i långa styklar eller hävar, kom och hafte skördades i skåran, sedan såden ståt i hovar några dagar under kort väder lassades det på en smalspång skaklavaragn an² ringen med en tjuga som ley² med en gjött, eller också kastades ^{byknapp} de upp i vagnen från båda sidor i vagnen av körsvennen och sedan bandes en lass med övre, hemkomman på gårdens vättis lasset av mitt för logan där det indrogs medan körsvennen och en kvin pojke körde efter efter lass till logan blev full då det därefter laggades in i en s. k. golf, räfsning av stobkannu företogs med handräp³, medan hävarn stod kvar på fältet, sedan räffas efter var häf. |

Potatisen ärdes upp då som nu, men floctades
 de större i en korg och de små och små i en spann,
 eller liten korg och nedlades i en graf om 2 ell. 3
 djup för det var ont om halm det lägga över
 dervid sattes en liten kopp i varje höm av graven som
 duften överhöjdes med jord efter pinnarne.
 Linskölden drogs upp med roten och sattes i stuket
 tills den blef röd, då den togs in på logan och kuade
 af ett par personer på en hörsteva och sedan bredde
 stråna på en rågstole för att ligga der en till
 sedan nedlades det upp vid kort väder och bands
 med höband, en tid drefte var det "brydegille".
 Fanns det någon uppstaplad graf af sten eller gräfs
 en graf passelig att kunna gå ner i och lägga till och
 ovanöver lades en ribbflage derovanpå lades linnen
 ganska tjockt och så eldades på bottrun i grafven
 men gumman som torke linnen fick vara försiktig
 så att icke något linnestrå hängde ner genom flaggen
 eller elda för skarpt fick ha vatten till hands att
 stänka på så det icke brann för högt, (kunde inträffa
 att det lina av väd som låg på flaggen.) annars gick
 det bra lades det översta till sidan, medand det som låg
 undust fick var och en sin famn full att bräta tills
 skerren var tunt av och så vreds deri hop och lades i
 en påse och så fortsattes det med nya famnfulla af
 det som låg närmast pallen tills kl. 10 p.m. då var

hadde smörmad och ost som pålägg och snapsa
sedan fortsattes att bryda till slut vid 1 eller 2 tiden
då det helst skulle vara slut för det var styft att
stå och klamma på en handtråk sedan var det
smiddag med snapsa och ifrån kaffepök, sedan
tog var och en sin bråk på nacken och vandra hem
Lännepsarna skulle helst sen stå vid kakelugnen
en tid, eller och efter en bakning läggs in i locket igen
så att skuren råttare kunde slås av vid spjällning
då flera äldre kvinnor berodades till skottning, sedan
skulle det häglas så det blev hör och blåsor.

"Höstörden" gräset aflugs med lir, en man till 1 Tunnl. på
dagen, en pojke eller fruntimmer gick efter och brude ett skä
arna med råpsa, vid kort väder vandus gräset med hane
råpsa dagen efter, dagen efter igen råpsades det i stäm
gen och bars med hötjuren i hop till stäcken för att stå och
suras innan det hembödes.

Boende nu i Rosenholm på Arkivö den 6 November 1932

Nils Persson